

Oikea tabloidi

Pitkähköltä lomalta palattuani huomasin, että Perkkarista oli tullut tabloidi. Samalla painopaikka näyttää siirtyneen Tampereelta Saloon. Näköispainosta netistä katsellessa muutosta ei huomannut. Vuoden ensimmäistä numeroa lukuun ottamatta lehti on myös ollut nidottu. Näin se maailma menee.

Reilut kymmenen vuotta sitten Perniönseudun Lehti kokeili tabloidia, ja minultakin pyydettiin mielipidettä. Se sattui hiihtoloman aikaan. Kotona odotti viikon postipinkka, hesareita, pari aikakauslehteä, kirjeitä ja ilmaisjakelupaperia. Postia lajitellessani Perkkarin kokeilulehti meni ensin ilmaisjakelun mukana koriin, josta se piti noukkia uudelleen. Ei ollut siis vakuuttava, tai ainakaan aika ei ollut vielä kypsä.

Tuumaustauon jälkeen Perniönseudun Lehti otti sitten kookseen eurotabloidin, joka on selvästi tabloidia suurempi. Se on toiminut mielestäni mukavasti ja erottunut lukemattomista lehtiä muistuttavista mainosjulkaisuista. Oikeastaan eurotabloidi on aika pistämätön ja tyylikäs koko sanomalehdelle.

En tunne painotekniikkaa, mutta arvelen, että lehtipaino ei tykkää eurotabloidista. Oikea tabloidi on puolet perinteisestä broadsheet-sivusta, joten koonvaihdon vaatimat säädöt jäänevät pienemmiksi.

Tabloidiin liittyy omat vaaransa ja painolastinsa. Se on useimpien ilmaisjakelulehdyköiden kanssa samaa kokoa. Vanhempi väki samaistaa tabloidin helposti iltapäivä- tai sensaatiolehteen. Amerikassa tabloid tarkoittikin aikoinaan lehteä joka suoltaa juoruja ja salakuvia julkisuuden henkilöistä. Tabloidia voi selailla, mutta sen sanomaan ei oikein voinut luottaa.

Suurempi vaara liittyy sisällön muuttumiseen lehden ottaessa kookseen tabloidin. Lehtien tabloidi-ilmioitä on ulkomailla tutkittu laajasti. Kun iso lehti on muuttunut tabloidiksi, sen jutut ovat tyvistyneet ja kolumnit harventuneet, mutta kuvat ja mainokset suhteellisesti suurentuneet. Vaikka en ole millejä mitannutkaan, olen huomaavina tällaista kehitystä myös valtakunnan ykköslehdessä Hesarissa.

Tuli lomalla taas luettua suuren maailman tabloideja. Monet niistä ovat toivottomia. Lehti on yksi suuri vihko, josta ei mitenkään voi ottaa erilleen jotakin osaa sotkematta toista puolta. Nitomaton monikymmensivuinen lehti on kaiken kaikkiaan vastenmielinen läjä. Suomessa lehtien tabloidisoituminen on onnistunut paremmin.

Tuntuu, että sanomalehtien kustantajatkin pelkäävät tabloidia. Muutama laatulehti painaa lehden molemmissa kooissa. Ihmiset siis valitkoot ja näyttäkööt suuntaa. Hyvin yleistä on myös, että päälehti on broadsheet-kokoa, ja sen sisällä on sitten lähes saman paksuinen tabloidi. Näin tekee mm. Melbournen laatulehti The Age. Viikolla urheilu on laitettu tabloidiin ja viikonloppuna lisäksi kaikenmoiset viihde-, muoti- ja mainoshömpät. Samalla julkaisija tulee ilmaisseeksi arvojärjestyksensä.

Sanomalehti ujuttautuu nettiin, olipa se tabloidi tai iso lakana. Kuvaruudulta en minä ainakaan jaksa lukea pitkiä juttuja. Ja kun lukemisen jostain syystä keskeyttää, paikka hukkuu. Pitkät perusteellisesti asiaan pureutuvat jutut taitavat neissä olla menneen talven lumia.

Muutaman tabloidin jälkeen pieneen Perkkariin alkaa jo tottua. Ja onhan tätä nyt jo harjoiteltu Hesarin kanssa kokonainen vuosi. Liekö harhaa, mutta minusta tuntuu, että Perniönseudun Lehden tabloidissa painojälki, etenkin kuvien laatu olisi parantunut.

pajen